

Iris de Roos is arts-assistent (anios) geriatrie.

De geria-watte? Sommige mensen wisten niet eens wat het was

Waarom zou je dat doen?

Op een regenachtige morgen zit ik in de trein. Dat is tegenwoordig mijn vervoermiddel naar het werk, want ik heb een nieuwe baan. Nielson dreunt met zijn hit 'IJsoud' door mijn oortjes. 'Waarom zou je dat doen?' zingt hij. Goeie vraag, Nielson. Net afgestudeerde basisartsen kiezen veelal voor dezelfde dingen. Ik noem het maar even de algemeen geaccepteerde en vooral niet-suffe dingen. De meeste mensen die net als ik huisarts willen worden gaan een jaartje werken op de Spoedeisende Hulp of de interne geneeskunde. Ik ben (samen met nog een paar andere gekkies) een afwijkend paadje ingeslagen. Zelf ben ik er blij mee, want ik doe iets waar ik me goed bij voel, wat ik leuk vind en waar ik waardevolle dingen van leer. Ho, daar ga ik al, zelfs nu schiet ik alweer in de verdediging (waarom zou ik dat doen?).

Nadat ik was afgestudeerd ging ik bij de geriatrie werken. De geria-watte? Sommige mensen wisten niet eens wat het was. 'Oh, ga je in een verpleeghuis werken?' 'Nee, ik word je collega in het ziekenhuis, mafkees.' Het was onwijs nuttig als werkervaring voor de huisartsopleiding, want de huisartsenpraktijk zit straks immers vol met oude besjes en al hun kwaaltjes. Toch heb ik mezelf vaak moeten verantwoorden, althans zo ervaaarde ik dat. Sommigen vroegen me direct op de man af waarom ik dat ging doen: 'Wil je dan geriater worden, o echt, ga je daar werken, hoezo dan, lijkt je dat leuk?' Anderen reageerden vol (nep) enthousiasme: 'Ooo, wat leuk zeg!' Met een gezichtsuitdrukking van 'waarom zou je dat doen?!'

Nu heb ik dus een nieuwe baan. Ik werk bij het UWV. Nou, dan krijg je de 'waarom zou je dat doen'-vragen in het kwadraat hoor! Niemand weet wat werken als verzekeringsarts precies inhoudt, maar iedereen weet wel dat het megasuf is. Knap is dat. Laatst vroeg iemand mij via WhatsApp waar ik nu ging werken. Ik heb niet gereageerd, omdat ik een vraag in de categorie 'waarom zou

je dat doen' al voelde aankomen en ik daar simpelweg even geen zin in had. Maar om dan nu toch de vraag te beantwoorden: ik vind het een eyeopener om te ervaren hoe het is om als arts buiten het ziekenhuis te werken. Bij het UWV kijk ik meer dan dat ik ooit in het ziekenhuis heb gedaan naar de betekenis en de impact van ziektes. Neem nou de man die ik laatst op mijn spreekuur zag. Hij heeft een verkeersongeluk gehad en op de Spoedeisende Hulp werd gezegd dat hij een hersenschudding had, even rustig aan moest doen en niet terug hoefde te komen. Voor het ziekenhuis was het klaar, maar voor deze man nog lang niet. Maanden later kan hij nog steeds niet volledig werken, vinden zijn kinderen dat hij in gedrag is veranderd en heeft hij moeite om zijn hele huishouden op de rails te houden.

Voor mij (en stiekem voor iedere arts) is deze bewustwording van de impact en betekenis van ziektes op iemands leven zeker een waardevolle ervaring.

Dus, waarom zou ik dit niet doen? ■

Dagelijks nieuwe blogs
op **medischcontact.nl**

